

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 37Zm/415/1999
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1099899761
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Janečková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1099899761.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Miroslavou Janečkovou v právnej veci žalobcu STRODEN MANAGEMENT LIMITED, so sídlom Parou 1A, P. C. 6035 Larnaca, Cyperská republika, reg. č. HE 117 862, práv. zast. advokátom JUDr. Antonom Blahom, Mickiewiczova 6, Bratislava, proti žalovanému Slovenský plynárenský priemysel, a.s., Mlynské nivy 44/A, Bratislava, práv. zast. advokátkou JUDr. Irenou Sopkovou, Hlavná 25, Košice, o zaplatenie 350.000.000,- Kč s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

Zmenkový platobný rozkaz Krajského súdu v Bratislave č.k. 37Zm 415/99-41 zo 17.5.1999 sa ponecháva v platnosti v celom rozsahu.

Súd rozhodne o trovách konania do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodný žalobca Union banka, a.s. žalobou z 25.3.1999 navrhol, aby súd vydal zmenkový platobný rozkaz, ktorým žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 350.000.000,- Kč so 6 % úrokom od 25.3.1999 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy, t.j. 1.166.666,60 Kč a nahradiť žalobcovi trovy konania za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia. Na odôvodnenie svojho návrhu uviedol, že žalovaný 28.9.1998 vystavil v Bratislave na rad obchodnej spoločnosti SEZOOZ GROUP a.s. so sídlom vo Vsetíne, Dolné náměstí 1356, päť vlastných zmeniek znejúcich vo všetkých prípadoch na 70.000.000,- Kč, splatných v Bratislave na videnie, obsahujúcich doložku o efektívnom platení v českých korunách. Remitent SEZOOZ GROUP a.s. všetky tieto zmenky indosoval 6.10.1998 na rad Union banka, a.s. (pôvodný žalobca). Žalobca predložil zmenky k zaplateniu 25.3.1999 domicilátovi VÚB, a.s. v Bratislave, tento však platenie odoprel, čo bolo osvedčené notárom. Na predloženie zmeniek k plateniu bol žalovaný s ohľadom na vistasplatosť zmeniek upozornený 18.2.1999, teda viac ako mesiac pred prezentačným úkonom. Pripojil originály piatich vlastných zmeniek splatných na videnie, každá na zmenkovú sumu 70.000.000,- Kč.

Súd na základe predložených prvopisov zmeniek vydal 17.5.1999 zmenkový platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote námietky. K námietkam sa vyjadril žalobca písomným podaním z 30.7.1999.

Na prejednanie námietok súd nariadil pojednávania a rozsudkom zo 17.4.2000 rozhodol tak, že zmenkový platobný rozkaz ponechal v platnosti v celom rozsahu a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania. Na odvolanie žalovaného Najvyšší súd SR ako súd odvolací rozsudkom z 29. novembra 2001 č.k. 7Obo 182/2000-569 napadnutý rozsudok potvrdil.

Žalovaný podal dovolanie, ktoré bolo dovolacím súdom odmietnuté. Na základe mimoriadneho dovolania Najvyšší súd SR ako súd dovolací rozsudkom z 19. júna 2003 sp. zn. MOBdo V 8/02 zrušil rozsudok odvolacieho súdu z 29.11.2001 (7Obo 182/2000-569) a rozsudok prvostupňového súdu zo 17.4.2000 (37Zm 415/99-232) a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

Dovolací súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí uviedol, že súdy nemôžu prihliadať a ani sa zaoberať inými námietkami než tými, ktoré sú obsahom podania žalovaného z 1. júna 1999 (č.l. 42 - 47), pretože sú povinné rešpektovať tzv. koncentračnú zásadu v zmysle § 175 ods. 3 O.s.p..

Vzhľadom na uvedenú koncentračnú zásadu dovolací súd sa zaoberal iba tými námietkami, ktoré sú súčasne uvedené ako námietky v podaní žalovaného z 1.6.1999. V tomto podaní žalovaný vôbec nenamieta, že by nebolo došlo k riadnemu odovzdaniu zmienek remitentovi SEZOOZ GROUP a.s., taktiež nie je namietané porušenie zákona č. 600/1992 Zb. a vôbec nie je namietaná neplatnosť zmienek, a preto je nutné vychádzať z toho, že sporné zmenky sú platné.

Dovolací súd poukázal na podanie z 1.6.1999, v ktorom žalovaný uviedol relatívne námietky, ktoré sa týkajú kauzálneho vzťahu žalovaného k firme SEZOOZ GROUP a.s. Všetín, ktorý vznikol na základe kúpnej zmluvy uzavretej týmito subjektami 29.9.1998. Podľa tejto zmluvy SEZOOZ GROUP predáva žalovanému technologické zariadenie za kúpnu cenu 350.000.000,- Kč. Žalovaný namietal, že táto kúpna zmluva je neplatná (bod 1 podania). V ďalších bodoch podania (2 až 4) namietal simuláciu ďalších súvisiacich právnych úkonov s uvedenou kúpnu zmluvou, a to zmluvu o budúcej zmluve z 29.9.1998, dodatok č. 1 k tejto zmluve z 1. decembra 1998, dohodu o vzájomnom započítaní záväzkov z 3. decembra 1998, ako aj ďalšie právne úkony. V závere týchto bodov (č.l. 46) žalovaný výslovne konštatuje, že rovnako, ako je to pri neplatnosti kúpnej zmluvy a absencii dohody o splatnosti a obchodovateľnosti krycej zmenky, aj v tomto prípade uplatňuje námietky proti zmenke z dôvodov, ktoré vychádzajú z právnych vzťahov so zmenkou súvisiacich.

V nadväznosti na toto konštatovanie potom v bode 5 námietok žalovaný uvádza, že žalobca (UB) poznal obsah kúpnej zmluvy z 29.9.1998 a ďalšie súvislosti a vedel, že išlo o simulované krycie zmenky na simulovanú peňažnú pohľadávku, vedel, že prevod zmienek slúži na krytie poskytnutia úveru, z čoho je zrejmé, že žalobca (UB) konal na škodu žalovaného v zmysle ust. § 17 čl. I. zák. č. 191/1950 Zb..

Dovolací súd konštatoval, že súdy nižšieho stupňa sa obsahom ust. § 17 čl. I. zák. č. 191/1950 Zb. dôsledne neriadili. Ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka, môže zmenkový dlžník uplatniť voči nadobúdateľovi i námietky relatívne. Z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že abstraktnosť zmenkového vzťahu (t.j. jeho nezávislosť na príčinnom zmluvnom vzťahu) nie je absolútna. Ak zmenkový záväzok vznikol na základe kauzálneho nezmenkového záväzku, potom za podmienok uvedených v § 17 čl. I. zmenkový dlžník môže voči majiteľovi zmenky robiť aj tie námietky, ktoré sa týkajú kauzálneho záväzku. Základnou podmienkou pre takýto postup zmenkového dlžníka je to, že majiteľ zmenky pri jej nadobúdaní konal vedome na škodu dlžníka. V tomto smere zo strany nadobúdateľa zmenky nemusí ísť o úmysel priamy, ale postačuje aj úmysel nepriamy, čo znamená, že nadobúdateľ vedel, že škodu môže spôsobiť a pre prípad, že škodu spôsobí, bol s tým uzročený. Preto ani v takomto prípade indosament nemá abstraktné účinky.

Z hľadiska uvedeného dovolací súd záver súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu o tom, že nebolo preukázané, že by nový majiteľ zmenky (UB) konal vedome na škodu dlžníka (nadobudol zmenky indosamentom 6.10.1998 s úmyslom poškodiť dlžníka) považoval za predčasný, pretože vychádzal zo skutkových zistení, ktoré v podstatnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Konštatoval, že sa súd prvého stupňa a odvolací súd z hľadiska posúdenia dobromyseľnosti žalobcu (UB) pri nadobúdaní zmienek najmä nezaoberal výpoveďou svedka S. W., ako aj ďalších svedkov, podľa ktorých žalobca (UB) mal vedomosť o uzatváraní fiktívnych zmlúv, sám ich vymyslel a inicioval. Poukázal na to, že uvedený svedok do zápisnice spísanej na Okresnom súde vo Vsetíne, ako na súde dožiadanom, dňa 16.3.2000 výslovne uviedol, že sa jednalo o zmluvy fiktívne, aby došlo k získaniu finančných prostriedkov od Union banky. Tento postup bol dohovorovaný v Union banke a vymyslelo ho kolégium v zložení C., V. (pracovníci Union banky), W. a E.. V notárskej zápisnici z 28.3.2000 svedok S. W. poprel obsah svojej výpovede pred dožiadaným súdom v časti, týkajúcej sa vedomosti Union banky o existencii fiktívnych zmlúv.

Nakoľko svedok S. W. ako bývalý riaditeľ SEZOOZ GROUP a.s., ktorý požiadal Union banku o spoluprácu, podpisoval predmetné zmluvy, ako aj ďalšie doklady, nepochybne patrí v celej záležitosti k najlepšie informovaným osobám, bolo ho nutné opätovne vypočuť.

Dovolací súd ďalej vytkol súdu, že nezadovážil trestné spisy a neoboznámil sa s nimi napriek tomu, že vedel o začatí trestného stíhania voči S. W. (bývalý predseda predstavenstva SEZOOZ GROUP) a O.. E. (bývalý ekonomický riaditeľ žalovaného), hoci bol povinný zistiť, či trestné stíhanie súvisí s týmto občianskym súdnym konaním, zistiť, ktorých konkrétnych osôb sa týka, či sú trestne stíhané aj osoby z Union banky a podľa okolností mal vyčakať na skončenie tohto trestného stíhania a dovtedy konanie prerušiť.

V ďalšom konaní dovolací súd uložil súdu prvého stupňa vykonať vyššie uvedené dokazovanie a v prípade potreby aj ďalšie dokazovanie na zistenie, či námietky žalovaného alebo niektoré z nich z 1. júna 1999 sú dôvodné.

Dovolací súd záverom uviedol, že ak súd bude mať za preukázané, že žalobca (UB) pri nadobúdaní sporných zmeniek vedome konal na škodu dlžníka (žalovaného) a bude mať za preukázané aj to, že kauzálny záväzok (t.j. kúpna zmluva z 29.9.1998 a na ňu nadväzujúce právne úkony) trpia vadami, pre ktoré sú absolútne neplatné (napr. neboli myslené vážne), prípadne sú ničotné, potom vydaný zmenkový platobný rozkaz musí zrušiť, lebo nemožno sa domáhať zmenkového záväzku, ktorý vznikol na základe tohto právneho konania.

Súd po vrátení veci na ďalšie konanie uznesením z 8.12.2003 v súlade so záväzným právnym názorom dovolacieho súdu konanie prerušil podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. až do ukončenia trestného konania voči obv. O.. O. E. a obv. S. W.. Proti tomuto uzneseniu sa odvolal žalobca a NS SR ako súd odvolací uznesenie o prerušení konania potvrdil rozhodnutím zo 16. januára 2004 č.k. 3Obo 9/04-1019.

Krajský súd uznesením z 24.1.2005 pripustil, aby na miesto doterajšieho žalobcu vstúpila spoločnosť STRODEN MANAGEMENT LIMITED so sídlom Parou Larnaca, Cypruská republika.

Nový žalobca navrhol, aby súd nariadil predbežné opatrenie. Jeho návrh na nariadenie predbežného opatrenia súd uznesením zo 4. júla 2006 zamietol a rozhodnutím NS SR zo 6. septembra 2006 bolo uznesenie súdu prvého stupňa potvrdené.

Krajský súd zamietol návrh žalobcu na pokračovanie v prerušenom konaní a na odvolanie žalobcu NS SR ako súd odvolací rozhodnutím zo 6.9.2006 zmenil napadnuté uznesenie tak, že zrušil uznesenie KS v Bratislave z 8.12.2003 o prerušení konania a nariadil pokračovať v konaní.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný a NS SR ako súd dovolací rozsudkom z 28. augusta 2007 č.k. 1Obdo V 108/2006-1372 dovolanie v zrušujúcej časti odmietol a vo zvyšku dovolanie zamietol. Vo svojom rozsudku vyslovil, že je správny záver uvedený v uznesení odvolacieho súdu, že žiadnemu inému orgánu ako súdu neprislúcha posúdiť námietky žalovaného proti zmenkovému platobnému rozkazu, ktorý vydal súd prvého stupňa a jedine ten musí o nich rozhodnúť. Ďalej uviedol, že neexistujú skutočné dôvody a ani právny titul na prerušenie konania.

Krajský súd preto vo veci vrátenej na ďalšie konanie nariadil pojednávanie na prejednanie námietok proti zmenkovému platobnému rozkazu v súlade s právnym názorom dovolacieho súdu, uvedeným v zrušujúcom rozsudku z 19. júna 2003, ktorý je pre súd v zmysle § 243d O.s.p. záväzný a zistil, že v námietkach z 1.6.1999 žalovaný nenamietal, že zo strany žalovaného nedošlo k riadnemu odovzdaniu zmeniek remitentovi. SEZOOZ GROUP a.s. teda nenamietal ani vecnú legitimitáciu Union banky (predchádzajúci žalobca), nenamietal porušenie zákona č. 600/1992 Zb. a nie je namietaná neplatnosť zmeniek. Preto je nutné vychádzať z toho, že zmenky sú platné.

Súd si vo veci vyžiadal z trestného kolégia tunajšieho súdu kópiu rozhodnutia NS SR sp. zn. 2To 46/2004, ktorým bol zrušený rozsudok 1T 28/2002 a z uznesenia NS SR z 22.9.2007 zistil, že O.. O. E., bývalý ekonomický riaditeľ žalovaného, bol obžalovaný pre spolupáchateľstvo pokračovacieho trestného činu

podvodu, ktorého sa mal dopustiť tým, že od Union banky po dohode s O.. D. C. a S. W. mal v úmysle podvodným spôsobom vylákať finančné prostriedky a uzavreli zmluvu s fiktívnym kauzálnym pozadím bližšie nešpecifikovaného technologického zariadenia a ďalej, že O.. O. E. podpísal zmluvu o vzájomnom finančnom vysporiadaní pohľadávok a záväzku medzi SPP, SEZOOZ GROUP a.s. a Globe 21 a.s., hoci vedel, že SPP nemá voči SEZOOZ GROUP a.s. žiadne záväzky a navyiac zmluvu podpísal 3.12.1998 napriek tomu, že od 6.11.1998 mal zrušené oprávnenie podpisovať za SPP.

Z uznesenia Vrchného štátného zastupiteľství v Olomouci sp. zn. 4VZv 1/2002 o zastavení trestného stíhania voči obv. O.. D. C. a O.. A. V., ktoré nadobudlo právoplatnosť 16.4.2002 súd zistil, že títo bývalí pracovníci Union banky boli stíhaní pre trestný čin úverového podvodu. V konaní nebolo preukázané, že vedeli o tom, že predmetné zmenky nebudú zaisťovať existujúci obchodný vzťah, ale budú vystavené ako zabezpečovacie inštrumenty k fiktívnej kúpnej zmluve. Nebola preukázaná ich vedomosť o fiktívnych zmluvách medzi SPP a.s. a SEZOOZ GROUP a.s., z čoho vyplýva, že Union banka nemala vedomosť o fiktívnom obchode. Zo strany 842 vyplýva, že SPP vedela a tom, že zmluvy sú fiktívne - nekonali teda na škodu dlžníka.

Ďalej sa súd oboznámil s trestným stíhaním vedeným voči S. W., a to s obžalobou pre trestný čin podvodu; s rozsudkom Krajského súdu v Ostrave sp. zn. 3557/2003 a zrušujúcim rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci sp. zn. 2To 65/2006 a zistil, že trestné stíhanie sa vedie pre trestný čin zneužívania informácií v obchodnom styku a poškodzovanie veriteľa a nesúvisí s predmetným obchodnoprávnym sporom.

Súd ďalej vykonal oboznamovanie so svedeckou výpoveďou S. W.. Z notárskeho zápisu z 8.11.1999, N 947/99, Nz 892/99 notára JUDr. Jozefa Kawuloka vyplýva, že menovaný pred týmto notárom vyhlásil, že v auguste 1988 prišiel do Union banky „s možnosťou prefinancovania obchodu s SPP“ a jednou z možností prefinancovania, na ktorej sa dohodol s p. V. z UB, bol odkup zmeniek SPP, vystavených v prospech SEZOOZ GROUP a.s.. Na schôdzke zúčastnených (C., V., E., W.) v septembri sa hovorilo o ekonomickej situácii SPP, o možnosti odkúpenia zmeniek, ich výške, výške diskontu a pod..

V zápisnici z výsluchu svedka na dožiadanom súde vo Vsetíne (Cd 158/00) zo 16.3.2000 svedok uviedol, že postup pri vystavovaní zmeniek sa dojednával v Union banke a vymyslelo ho kolégium v zložení C., V., W. a E.. Túto svoju výpoveď „upresnil“ v notárskej zápisnici z 28.3.2000 vlastne tak, že ju úplne poprel. Ďalej uviedol, že žalovaný vystavil zmenky so zámerom získať financie pre SPP a zmluvy, ktoré sa týkali zmeniek, vymyslel SPP. Tvrdil, že SPP od začiatku vedel, že zmenky budú predané Union banke.

Žalovaný vo svojom stanovisku zo 17.9.2009 uviedol, že STRODEN MANAGEMENT LIMITED Cyprus zmenky získal podindosamentom, s ktorým zákon spája iba účinky občiansko-právnej cesie, a preto jeho tzv. zmenkový nárok je plne závislý od vzťahov a výhrad, ktoré voči sebe mali v rámci kauzálnych vzťahov SEZOOZ GROUP a.s. a SPP š.p., nie je abstraktný a plne súvisí s námietkami SPP š.p. voči Union banke, a.s.. Zaoberal sa absolútnou neplatnosťou kauzálnych záväzkov o kúpe technologického zariadenia a vadami nasledujúcich právnych úkonov, z čoho vyplýva, že Union banka, a.s. vedome konala na škodu dlžníka SPP a.s. a zmenou funkčného využitia garančných zmeniek za zmenky platobné.

V ďalšej časti sa zaoberal právnou kvalifikáciou námietok žalovaného proti zmenkovému platobnému rozkazu, kde tvrdil, že v námietkach namietal vadu pri emisii zmenky (nedostatok „odovzdania“ prvému majiteľovi zmenky), pričom zo skutkového popisu námietky je možné vyvodit' jednak spochybnenie dobromyseľnosti (druhého) nadobúdateľa zmeniek, ako aj vadu samotnú pri emisii zmenky. Svoje tvrdenie aj preukázal predložením Protokolu o odovzdaní a prevzatí zmeniek z 29.9.1998. Námietku skutkovo vymedzil tak, že je z nej možné vyvodit', že smeruje voči povinnosti platiť zmenky zo skutkových dôvodov spočívajúcich v spôsobe odovzdania zmenky priamo zástupcovi Union banky a.s.. Zdôvodnil, že ani dovolací súd vo svojom rozsudku z 19.6.2003 právne vôbec nevyhodnotil predmetnú námietku tak, že by ju posúdil, že nejde o namietanie riadneho odovzdania zmenky, dovolací súd k predmetnej námietke nezaujal žiadny právny názor, ktorým by mali byť súde nižšieho stupňa viazané.

Ďalej navrhol zadovážiť právoplatné rozhodnutie v trestnom konaní voči S. W. a O.. E. a skúmať otázku dobromyseľnosti žalobcu pri nadobúdaní zmeniek v spojení s kúpnu zmluvou,

na zaistenie ktorej mali zmenky slúžiť. Považuje za jednoznačne preukázané, že tak Union banka, a.s., ako aj STRODEN MANAGEMENT LIMITED konali vedome na škodu žalovaného, čo dokazuje skutočnosť, že kauzálne záväzky, t.j. kúpna zmluva z 29.9.1998 o kúpe technologického zariadenia a na ňu nadväzujúce právne úkony trpia takými vadami, pre ktoré sú absolútne neplatné, sú ničotné, boli vykonané vedome na škodu dlžníka zo zmeniek.

Žalobca podaním z 9.10.2008 predložil právny rozbor stanoviska žalovaného, v ktorom sa zaoberal jeho argumentáciou a doterajšími výsledkami dokazovania. Uviedol, že žalovaný porušil koncentračnú zásadu, keď namieta nové skutočnosti a poukázal na to, že všetkých päť zmeniek, ktoré predložil na zaplatenie boli vlastné zmenky s doložkou „bez protestu“. Zmenky boli riadne indosované a nie podindosované. Žalovaný však po uplynutí 3-dňovej lehoty na podanie námietok nemôže vznášať ďalšie námietky, napr. že zmenky nie sú platné, emisia zmenky a pod.. V konaní žalovaný ani nepreukázal, že konaním predchodcu žalobcu (indosamenta) došlo vôbec k akejkol'vek škode, pretože žiadnu majetkovú ujmu neutrpel, lebo dostal vyplatenú celú zmenkovú sumu, za ktorú UB zmenky kúpila, a to 70 mil. Kč priamou platbou a zvyšnú časť prevodom na Globe 21, čo žalovaný nespochybnil.

Žalovaný podaním z 28.10.2008 predložil písomné stanovisko k vyjadreniu žalobcu, v ktorom sa zaoberal podindosamentom, a z toho vyplývajúcou možnosťou uplatniť voči žalobcovi kauzálne námietky zdôvodňovaním toho, že neporušil koncentračnú zásadu, že banka konala na škodu dlžníka a tým, že predmetné konanie nie je konaním o náhrade škody.

Žalobca v podaní z 11.11.2008 predložil argumenty, v ktorých sa zaoberal charakterom prvej indosácie zo SEZOOZ GROUP a.s. na Union banku, a.s. a abstrahujúcimi účinkami prvého a druhého indosamentu. Zároveň sa vyjadril k otázke dobromyseľnosti žalobcu a ku koncentračnej zásade s poukazom na rozhodnutie dovolacieho súdu z 19.6.2003.

Na pojednávaní 14.11.2008 súd skončil dokazovanie, účastníci nemali návrhy na ďalšie dokazovanie, žalovaný netrval na opätovnom vypočutí svedkov.

Žalovaný podaním z 15.12.2008 predložil rozsudok NS SR sp. zn. 6Obo 149/2006 so stručným vyjadrením, prečo i na predmetný prípad sú aplikovateľné závery tohto rozsudku a žalobca 19.12.2008 sa k tomuto podaniu vyjadril.

Krajský súd vo veci vrátenej na ďalšie konanie v intenciách zrušujúceho rozsudku NS SR z 19.6.2003, viazaný v zmysle § 243d O.s.p. právnym názorom dovolacieho súdu vykonával dokazovanie len s prihliadnutím na relatívne námietky žalovaného z 1. júna 1999, ktoré sa týkajú kauzálneho vzťahu žalovaného k firme SEZOOZ GROUP a.s. Všetín a v súvislosti s tým, či Union banka ako majiteľ zmenky pri nadobúdaní zmenky konala vedome na škodu dlžníka, teda, či prvý indosament mal abstraktné účinky. Dôkazné bremeno zaťažuje žalovaného.

Dovolací súd vo svojom rozsudku vyslovil právny názor, že v rámci koncentračnej zásady vyplývajúcej z ust. § 175 ods. 1, 2, 3 O.s.p. súd nemôže prihliadať na námietky podané po uplynutí zákonom stanovenej lehoty (3 dni), t.j. nemôže prihliadať a zaoberať sa inými námietkami než tými, ktoré sú obsahom podania žalovaného z 1. júna 1999 (č.l. 42 - 47). Žalovaný v námietkach vôbec nenamietal, že zo strany žalovaného nedošlo k riadnemu odovzdaniu zmeniek remitentovi, a teda nenamietal ani vecnú legitimitáciu žalobcu, nie je vôbec namietané porušenie zákona č. 600/1992 Zb., nie je vôbec namietaná neplatnosť zmeniek, a to, či by išlo o prípadnú neplatnosť podľa ust. § 73 v spojení s § 76 čl. I. zmenkového zákona (bola by to námietka absolútna) alebo ich neplatnosť podľa iného ustanovenia. Z toho dôvodu je nutné vychádzať z toho, že sporné zmenky sú platné.

V ďalšom konaní sa preto krajský súd námietkami žalovaného vznesenými v podaní žalovaného zo 17.9.2008 a následnými podaniami, týkajúcimi sa vadnosti úkonov súvisiacich s vystavením a nadobudnutím zmenky remitentom, priradením právnej kvalifikácie k zmenkovým námietkam SPP a.s. a pod. nemohol zaoberať.

Po vykonanom dokazovaní súd zistil, že predmetom sporu je zaplatenie zmenkovej sumy, 6 % úroku a zmenkovej odmeny z piatich vlastných zmeniek, vystavených žalovaným 28.9.1998 v prospech zmenkového veriteľa SEZOOZ GROUP a.s. Všetín, splatných na videnie, opatrených doložkou bez

protestu. Každá zmenka je vystavená na zmenečnú sumu 70 mil. Kč. Týchto päť zmeniek prvý majiteľ zmenky indosoval 6.10.1998 na Union banku, a.s. Ostrava, ktorá návrhom z 25.3.1999 navrhla vydať zmenkový platobný rozkaz.

Súd 17.5.1999 vydal zmenkový platobný rozkaz a žalovaný v zákonnej lehote podal proti nemu námietky, ktoré sa týkajú kauzálneho vzťahu žalovaného k prvému majiteľovi zmenky.

Podľa ust. čl. I. § 17 zák. č. 191/50 Zb., kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky vedome konal na škodu dlžníka.

Týmto ustanovením je zvýraznená abstraktná povaha zmenkových záväzkov a ich nezávislosť od kauzálnych vzťahov. Na jeho základe jedinou možnosťou, kedy dlžník môže použiť proti novému majiteľovi zmenky námietky vyplývajúce z jeho vzťahu s predchádzajúcim majiteľom je, ak dlžník jednoznačne preukáže, že v čase nadobudnutia zmenky nový majiteľ vedome túto nadobudol s úmyslom poškodiť dlžníka. Poškodenie dlžníka sa má realizovať nastolením tzv. abstraktného účinku indosamentu, to znamená, že indosáciou sa odníma dlžníkovi možnosť uplatniť dôvodné námietky z kauzálneho vzťahu voči novému majiteľovi zmenky, čím sa výrazne obmedzí jeho schopnosť brániť sa zaplateniu zo zmenky. To predpokladá dohodu medzi novým a predchádzajúcim majiteľom zmenky v čase indosácie zmenky a logicky aj nevedomosť dlžníka o takejto dohode. Dôkazné bremeno preukázať podvodný úmysel nového majiteľa zmenky je na dlžníkovi zo zmenky.

Ani po opätovnom dokazovaní v ďalšom konaní sa žalovanému vedomosť Union banky, a.s. o fingovanosti zmlúv nepodarilo preukázať. Z výsledkov trestných stíhaní takýto záver nevyplýva, práve naopak, z jediného právoplatného výsledku v trestnom konaní voči obv. O.. D. C. a O.. A. V. (býv. pracovníci UB), ktorým bolo zastavené trestné stíhanie vyplýva, že nebola preukázaná vedomosť obvinených - teda vedomosť UB - o fiktívnych zmluvách.

Po vyhodnotení výpovedí svedkov súd taktiež dospel k záveru, že žalovanému sa ani svedeckými výpoveďami nepodarilo preukázať vedomosť Union banky, a.s. o fingovaných zmluvách.

V celom konaní, ako vyplýva zo svedeckých výpovedí, nebolo preukázané jediné zhodné tvrdenie o tom, že by Union banka, a.s. vedela o fiktívnosti zmlúv a konala pri nadobúdaní zmenky s úmyslom poškodiť dlžníka, okrem zhodnej výpovede svedka O.. E. a S. W., ktorý vypovedal pred dožiadaným súdom. S. W.P. však následne svoju výpoveď pred dožiadaným súdom poprel a krajský súd po vyhodnotení jeho svedeckej výpovede dospel k záveru, že sa jedná o nedôveryhodného svedka, a preto na jeho výpoveď nemohol brať zreteľ. Vierohodnosť S. W. už ani opätovným výsluchom nie je možné overiť, pretože jeho tvrdenia sú zrejme účelové vzhľadom na jeho trestné stíhanie a žalovaný zrejme preto na jeho opätovnom výsluchu netrval.

Krajský súd v ďalšom konaní tak ako v predchádzajúcom konaní zistil, že O. E. ako jediný zo svedkov tvrdil, že zmenky mali byť nepredajné a finančné prostriedky malo SPP získať od Union banky prostredníctvom riadnej úverovej zmluvy. Toto tvrdenie je však pochybné, pretože na zmenkách neboli rekta doložky, ktoré by znemožnili odpredaj zmeniek Union banke.

Predpokladom úspešnosti kauzálnych námietok je konanie na škodu dlžníka a takýto charakter konania zo strany UB žalovaný nepreukázal, a navyiac súd poukazuje na jeho aktívnu účasť na konštrukcii zmenkového obchodu. Vo vzťahu k novému indosamentu preto platí abstraktnosť zmenkového záväzku. Abstraktný účinok indosamentu zo 6.10.1998 (UB) znamená, že zmenkový vzťah je nezávislý od skutočného alebo predstieraného záväzkového vzťahu medzi vystaviteľom a prvým majiteľom zmeniek.

Abstraktný charakter zmenky nadobudli prvým indosamentom, a preto druhý indosament na žalobcu z 29.7.2004 od správkyne konkurznej podstaty UB nemôže byť cesiou podľa občianskoprávných predpisov, ako tvrdí žalovaný, ale prenáša sa naň abstraktný účinok prvého indosamentu. Žalobca sa stal vlastníkom zmeniek originálnym spôsobom, a teda nejde o právne nástupníctvo po indosantovi (UB). Vzhľadom na abstraktný charakter zmeniek žalovaný vo vzťahu k žalobcovi (STRODEN MANAGEMENT LIMITED) môže uplatniť len námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k poslednému

indosátorovi. V konaní žalovaný nepreukázal, že žalobca vedome konal na jeho škodu, keď zmenky nadobudol.

Krajský súd v intenciách zrušujúceho rozsudku NS SR sa ďalej zaoberal i tým, či kúpna zmluva z 29. septembra 1998 (o kúpe technologického zariadenia) a na ňu nadväzujúce právne úkony trpia vadami, pre ktoré sú absolútne neplatné, prípadne sú ničotné.

Podľa ustanovenia § 37 ods. 1 Obč. zák. právny úkon musí byť urobený slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne a z vykonaného dokazovania vyplynulo, že kúpna zmluva bola urobená slobodne, čoho dôkazom je, že sám žalovaný tento postup inicioval. Bola napísaná zrozumiteľne, pretože už z jazykovej stránky prejavu vyplýva, že ide o kúpnu zmluvu na technologické zariadenie.

Právny úkon je neurčitý, a teda neplatný vtedy, ak je vyjadrený prejav vôle síce po jazykovej stránke zrozumiteľný, avšak nejednoznačný, a tým je neurčitý jeho vecný obsah, pričom túto neurčitosť nie je možné odstrániť ani za použitia výkladových pravidiel (§ 35 ods. 2 Obč. zák.). Je síce správne tvrdenie žalovaného, že kúpna zmluva na dodávku technologického zariadenia za 350 mil. Kč neobsahuje žiadnu špecifikáciu predmetu plnenia, ale súd poukazuje na to, že pre kúpnu zmluvu nie je pod sankciou neplatnosti stanovená písomná forma, a preto určitosť obsahu prejavu vôle (špecifikácia predmetu plnenia) nemusí vyplývať zo samotného textu listiny, na ktorej je prejav vôle napísaný.

Právny úkon nie je urobený vážne (skutočne) vtedy, ak podľa objektívnych okolností konkrétneho prípadu je zrejmé, že konajúci nechcel svojim prejavom vôle spôsobiť právne následky, ktoré s takým prejavom vôle zákon spája.

Z vykonaného dokazovania súd považuje za preukázané, že kúpna zmluva, a teda i všetky na ňu naväzujúce zmluvy, resp. dodatky, neboli urobené vážne, pretože len mali zastierať iné konanie SPP š.p. ako vystaviteľa zmenky a SEZOOZ GROUP a.s. ako prvého majiteľa zmenky. Tieto právne úkony sú preto v zmysle § 37 ods. 1 Obč. zák. neplatnými právnymi úkonmi, pretože chýba vážnosť vôle konajúceho.

Z uvedeného vyplýva, že tento zmenkový záväzok nemá za základ reálny obchodný (kauzálny) vzťah. Napriek tejto skutočnosti pohľadávka vyplývajúca z indosovanej zmenky je nezávislá od tohto vzťahu. Námietku nedostatku kauzy pri indosovanej zmenke je možné vzniesť len v prípade, keď nový majiteľ zmenky konal pri nadobúdaní zmenky vedome na škodu dlžníka.

Súd sa stotožnil s tvrdením žalovaného, že záväzok zo zmenky je síce abstraktný, ale nie absolútny, a preto sa nemožno domáhať zmenkového záväzku, ktorému slúžilo za základ neplatné právne konanie.

Súd však v tejto súvislosti poukazuje na čl. I. § 17 zmenkového zákona a na to, že žalovaný v konaní nepreukázal, že žalobca pri nadobúdaní zmenky konal na škodu dlžníka. Neplatnosť zmluvy sa síce prenáša aj na skriptúrnu obligáciu, ale len pokiaľ ide o zmenkový právny pomer medzi pôvodnými zmluvnými stranami (SPP a SEZOOZ GROUP).

Z uvedených dôvodov potom krajský súd rozsudkom č.k. 37Zm 415/99-1686 z 19.12.2008 ponechal zmenkový platobný rozkaz Krajského súdu v Bratislave č.k. 37Zm 415/99-41 zo 17.5.1999 v celom rozsahu v platnosti a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 20.502.703,- Sk, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, k rukám jeho právneho zástupcu.

Na základe odvolania žalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. 5Obo/80/2009-1839 z 9. decembra 2009 rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 19. decembra 2008 č.k. 37Zm 415/99-1686 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odôvodnení zrušujúceho uznesenia uviedol, že je nesporná dôvodnosť kauzálnych námietok žalovaného voči prvému majiteľovi zmienek, sporné zostalo ich zachovanie po prvej indosácii voči Union banke, a.s., kde zákon zmenkový vyžaduje vedomé konanie na škodu dlžníka (žalovaného), pričom ale stačí aj úmysel nepriamy. V tomto smere však vytknuté pochybenie súd prvého stupňa neodstránil, dokazovanie nedoplnil a obmedzil sa v podstate na konštatovanie, že svedok W. nie je hodnoverným svedkom, preto jeho pôvodnej výpovedi neprikladal žiaden význam. Vyslovil názor, že nemožno spochybníť výpoveď svedka, ktorý je povinný vypovedať pravdu a nič nezamľčovať, len z dôvodu neskoršieho spísania notárskej zápisnice,

ktorá nie je dôkazným prostriedkom rovnakého významu. Ďalej uviedol, že záver súdu prvého stupňa odporuje aj rozsudku Vrchného soudu v Olomouci sp. zn. 6To 108/2008 z 18. júna 2009. Konštatoval, že preukázanie tejto skutočnosti však má nesporný význam aj vo vzťahu k súčasnému žalobcovi, ktorý vstúpil do konania na základe druhého indosamentu, ktorý má v zmysle čl. I. § 20 zák. č. 191/50 Zb. len účinky obyčajného postúpenia (cessie). Uviedol, že doložka „bez protestu“ zbavuje majiteľa povinnosti zmenku protestovať, avšak aj pri takejto zmenke uplynutie lehoty na protest má rovnaký vplyv na indosáciu zmenky z pohľadu čl. I. § 20 zák. č. 191/50 Zb. (por. rozsudok NS SR sp. zn. 5Obo 190/2006, publikovaný v časopise Zo súdnej praxe 4/2009, str. 134). Vychádzajúc z judikatúry, od ktorej nemá dôvod sa odkloniť, sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom žalovaného, že aj keď išlo o zmenky s doložkou „bez protestu“, právnym dôsledkom tejto doložky je iba oslobodenie majiteľa od povinnosti nechať zmenku protestovať, ale nie vylúčenie aplikácie čl. I. § 20 ods. 1 zák. č. 191/50 Zb.. Za situácie, keď zmenky splatné 25. marca 1999 boli indosované 29. júla 2004, niet pochyb o tom, že zmenky boli indosované po uplynutí lehoty na protest, a preto nový majiteľ (žalobca) vstúpil do práv a povinností predchádzajúceho majiteľa (Union banka, a.s.) a dlžníkovi zostávajú zachované aj všetky námietky, ktoré mal voči predchádzajúcemu majiteľovi zmeniek pred protestom alebo uplynutím lehoty k protestu. Za dôvodnú označil odvolací súd aj obranu žalovaného, že sa súd prvého stupňa nezaoberal okolnosťami druhej indosácie predmetných zmeniek, ktoré žalovaný spochybňuje najmä z hľadiska oprávnenia konajúcich osôb. Ide pritom o otázku vecnej aktívnej legitímácie v tomto konaní, ktorej skúmanie nemožno odmietnuť s odkazom na koncentračnú zásadu. So zreteľom na uvedené uložil súdu prvého stupňa preskúmať, či novému majiteľovi svedčí vecná aktívna legitímácia, pretože rozhoduje o tom, či právo zo zmenky patrí novému majiteľovi. Pritom konštatoval, že táto otázka nemôže podliehať koncentrácii, keďže žalovaný ju logicky môže namietat až po tom, ako došlo k indosácii zmenky počas konania po vydaní zmenkového platobného rozkazu.

Súd prvého stupňa po zrušení a vrátení veci doplnil dokazovanie čítaním rozsudku Krajského soudu v Ostravě č.k. 35T 4/2003-9554 z 26.4.2012 a rozsudku Vrchného soudu v Olomouci č.k. 6To 48/2012-9638 z 13.12.2012, rozsudku Najvyššieho soudu Slovenskej republiky sp. zn. 2To 4/2013 z 19.11.2013, zápisnice o výsluchu svedka D. J. z 25.11.2004, a to v intenciách zrušujúceho uznesenia Najvyššieho soudu Slovenskej republiky z 9.12.2009 sp. zn. 5Obo/80/2009, viazaný v zmysle § 226 O.s.p. právnym názorom odvolacieho súdu. Vychádzajúc z obsahu odôvodnenia odvolací súd konštatoval, že predmetný zmenkový záväzok nemá za základ reálny obchodný (kauzálny) vzťah, predmetné zmenky boli vystavené ako zabezpečovacie vo vzťahu k fiktívnej zmluve o dodávke technologického zariadenia s kúpnu cenou vo výške 350 miliónov Kč, z dôvodu ktorého označil kauzálne námietky žalovaného voči prvému majiteľovi zmeniek za dôvodné. Pre súd prvého stupňa je záväzný ďalší záver odvolacieho súdu a to, že s ohľadom na čl. I. § 20 zák. č. 191/50 Zb. a skutočnosť, že zmenky boli indosované 29. júla 2004, teda po uplynutí lehoty na protest, nový, teda súčasný majiteľ vstúpil do práv a povinností predchádzajúceho majiteľa a dlžníkovi, teda žalovanému, zostávajú zachované všetky námietky, ktoré mal voči predchádzajúcemu majiteľovi zmeniek pred protestom alebo uplynutím lehoty na protest. Záväzný je aj ďalší záver odvolacieho súdu, že otázka, či vecná aktívna legitímácia svedčí novému majiteľovi na základe indosácie, nemôže podliehať koncentrácii, keďže žalovaný ju logicky môže namietat až po tom, ako došlo k indosácii zmenky počas konania po vydaní zmenkového platobného rozkazu. Vzhľadom na ustanovenie § 226 O.s.p. nie je súd oprávnený sa od týchto záverov odvolacieho súdu odchýliť, nakoľko je nimi viazaný. Dôvodnosť kauzálnych námietok žalovaného voči prvému majiteľovi zmeniek je teda nesporná, sporné zostalo ich zachovanie po prvej indosácii voči Union banke, a.s., kde zákon v čl. I. § 17 zák. č.191/50 Zb. vyžaduje vedomé konanie majiteľa na škodu dlžníka, pričom ale stačí úmysel nepriamy. Pritom dôkazné bremeno zaťažuje dlžníka a podľa názoru súdu dlžník, teda žalovaný, dôkazné bremeno neunesol. Podľa názoru súdu sa dlžníkovi spôsobom vylučujúcim akúkoľvek pochybnosť nepodarilo preukázať, že majiteľ zmenky nadobúdala zmenky s úmyslom znemožniť dlžníkovi použiť námietky, ku ktorým by bol inak oprávnený. V odôvodnení uznesenia Vrchného štátného zastupiteľství v Olomouci, pobočka v Ostravě, sp. zn. 4VZv 1/2001 z 28.3.2002 sa konštatuje (č.l. 27), že tu nie sú vierohodné dôkazy o vedomosti obvinených O.. C. a O.. V. o fiktívnosti obchodného vzťahu medzi SPP a SG. V odôvodnení tohto uznesenia sa ďalej uvádza, že v konaní pred súdom Slovenskej republiky svedkovia S. W. a O.. O. E. vypovedali, že celý postup vymyslelo kolégium osôb O.. E., W., O.. C. a O.. V., teda O.. C.Č. a O.. V. mala byť známa fiktívnosť vzťahov medzi SPP a SG. V odôvodnení uznesenia sa však ďalej uvádza, že O.. E. a W. po začatí trestného stíhania orgánom činným v trestnom konaní nezopakovali toto tvrdenie, resp. O.. O. E. nevypovedal a S. W. vypovedal, že obvinení O.. C. a O.. V. o fiktívnosti zmlúv nevedeli.

S. W. pred Okresným súdom vo Vsetíne dňa 16.3.2000 vypovedal, že sa jednalo o fiktívne zmluvy, tento postup sa dohodol v Union banke, a.s., o tom všetkom vedel pán C., postup vymyslelo kolégium v zložení C., V., W. a E.. Len niekoľko dní po tejto výpovedi S. W. dňa 28.3.2000 pred notárkou JUDr. Danou Menclerovou prehlásil, že skutočnosť, že SPP a SEZOOZ GROUP a.s. spolu podpíšu fiktívne zmluvy, nikdy za prítomnosti zástupcov Union banky, a.s. nebola spomínaná, a postup vymyslený O.. C., O.. V., O. E. a ním, sa týkal výlučne mechanizmu financovania prostredníctvom odkupu zmeniek.

Z odôvodnenia rozsudku Krajského soudu v Ostravě č.k. 35T 4/2003-9554 z 26.4.2012 (č.l. 12) vyplýva, že obžalovaný S. W. potvrdil, že Union banka, a.s. o dodávkach technológie nevedela, overovala hlavne bonitu SPP, nešlo o zabezpečovacie zmenky, ale o zmenky obchodné, ktoré Union banka kupovala. Potvrdil, že obchody s SPP boli pre ňu zaujímavé, keďže išlo o gigantický podnik.

Súd sa stotožnil s námietkou žalovaného, že závažnosť dôsledkov nepravdivej výpovede je v občianskoprávnom konaní a trestnom konaní pre osobu, ktorá sa jej dopúšťa rozdielna a že pri hodnotení pravdivosti jednotlivých výpovedí možno na tento následok prihliadať, avšak súd vzhľadom na závažné rozpory vo výpovediach S. W. a na skutočnosť, že s rozdielom niekoľkých dní svoju výpoveď úplne zmenil, pričom prehlásenie u notára dňa 28.3.2000 vykonal dobrovoľne, bez toho, že by bol povinný pred ním vypovedať, nepovažoval výpoveď S. W. zo dňa 16.3.2000 za dôkaz bezpečne preukazujúci, že Union banka pri nadobúdaní predmetných zmeniek konala na úkor dlžníka, teda žalovaného. Po vyhodnotení výpovedí svedkov súd dospel k záveru, že žalovanému sa ani svedeckými výpoveďami nepodarilo jednoznačne preukázať vedomosť Union banky, a.s. o fingovaných zmluvách. Ani jeden z účastníkov pritom doplnenie dokazovania výsluchom ďalších svedkov, prípadne opätovným výsluchom svedkov už vypočutých, nenavrhol.

Dôkazom o vedomosti Union banky, a.s. o fiktívnych zmluvách uzavretých medzi žalovaným a spoločnosťou SEZOOZ GROUP podľa názoru súdu nie sú ani určité stretnutia, rokovania, ktoré predchádzali samotnej indosácii zmeniek na Union banku, a.s., keď tento postup banky súd vzhľadom na zmenkovú sumu, ako aj odplatu, za ktorú boli zmenky indosované, nepovažoval za neobvyklý.

Podľa § 135 ods. 1 O.s.p. súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná (§ 109 ods. 1 písm. b/). Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovanom konaní.

Podľa § 135 ods. 2 O.s.p. inak otázky, o ktorých patrí rozhodnúť inému orgánu, môže súd posúdiť sám. Ak však bolo o takejto otázke vydané príslušným orgánom rozhodnutie, súd z neho vychádza.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odôvodnení svojho rozsudku sp. zn. 2To 4/2013 z 19. novembra 2013 (č.l. 13) konštatoval, že osoby konajúce za Union banku, a.s. pri krokoch súvisiacich s odkúpením zmenky disponovali vedomosťou o skutočnom účele súhrnu úkonov, predchádzajúcich vystaveniu zmeniek a nasledujúcich po ňom, vrátane vytvárania vecne nepodloženého záväzku pre SPP. Konštatoval, že o vedomosti (personálne sprostredkovanej) UB o obchodnom vzťahu, ktorý bol formálne deklarovaný medzi SG a SPP, zodpovedá i poskytnutie eskontného úveru.

Uvedený záver Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrený v odôvodnení jeho rozsudku sp. zn. 2To 4/2013 z 19. novembra 2013 však nemá povahu žiadneho z rozhodnutí uvedených v § 135 O.s.p., a preto je súd toho názoru, že v prejednávanej právnej veci nie je pre neho záväzný.

Žalovaný v súvislosti s ustanovením čl. I. § 20 zák. č. 191/50 Zb. a zachovaním námietok žalovaného, ktoré mal proti predchádzajúcemu majiteľovi zmeniek, proti súčasnému majiteľovi zmeniek, teda žalobcovi, poukázal na písomné podanie právneho zástupcu zo dňa 14.1.2008, v ktorom podľa jeho názoru sám právny zástupca uznáva, že Union banka mala vedomosť o podvodnom konaní voči SPP, teda potvrdil tú skutočnosť, že Union banka konala vedome na ujmu dlžníka.

Právny zástupca spoločnosti STRODEN MANAGEMENT LIMITED vo svojom písomnom podaní zo dňa 14.1.2008 v skutočnosti uviedol, že úmysel druhého remitenta (Union banka, a.s.) konať a urobiť

čokoľvek na škodu dlžníka, teda žalovaného (SPP), sa žalovanému nepodarilo v priebehu celého doterajšieho konania preukázať. Ďalej uviedol, že STRODEN MANAGEMENT LIMITED sa nestal právnym nástupcom Union banky, a.s. a že nemá nič spoločné s podvodným konaním žalovaného s jeho zmluvným partnerom, ktorého si sám vybral a s ktorým uzatváral rôzne zmluvy, aj kauzálne zmluvy predchádzajúce zmenkám. Ďalej uviedol, že pri indosácii bol voči žalovanému dobromyseľný, a preto je ho potrebné oddeliť z dôvodov abstraktnosti zmenkových vzťahov od vzťahov, ktoré mal SEZOOZ GROUP a.s., resp. Union banka, a.s. so žalovaným.

Vzhľadom na uvedené, obsah podania právneho zástupcu spoločnosti STRODEN MANAGEMENT LIMITED podľa názoru súdu vôbec nezodpovedá obsahu uvedenej námietky, ktorou sa žalovaný bránil na pojednávaní, konanom dňa 16.4.2014. Navyše zmluvným partnerom žalovaného nebola Union banka, a.s., ale SEZOOZ GROUP, a teda za podvodné označil právny zástupca spoločné konanie žalovaného a jeho zmluvného partnera, ktorým bola spoločnosť SEZOOZ GROUP a.s..

So zreteľom na uvedené dospel súd k záveru, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal ani po opätovnom dokazovaní spôsobom vylučujúcim akúkoľvek pochybnosť, že Union banka, a.s. pri prvej indosácii v zmysle čl. I. § 17 zák. č. 191/50 Zb. konala na škodu dlžníka, a preto dlžník nebol oprávnený voči nej uplatňovať námietky, ktoré mal proti prvému majiteľovi zmeniek a následne ani voči súčasnému majiteľovi, spoločnosti STRODEN MANAGEMENT LIMITED, ktorá v zmysle čl. I. § 20 zák. č. 191/50 Zb., tak, ako to konštatoval Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 5Obo/80/2009 z 9. decembra 2009, vstúpila do práv a povinností predchádzajúceho majiteľa, Union banky, a.s.. Súd sa pritom stotožnil aj s názorom Vrchného štátného zastupiteľství v Olomouci, pobočka v Ostravě, vyjadreného v odôvodnení uznesenia sp. zn. 4VZv 1/2001 z 28.3.2002 (č.l. 29), že charakter konania na škodu dlžníka je vylúčený aj aktívnou účasťou SPP na konštrukcii celého obchodu.

Vzhľadom na uvedené súd nepovažoval námietky podané proti zmenkovému platobnému rozkazu vydanému Krajským súdom v Bratislave pod č.k. 37Zm 415/99-41 zo 17.5.1999 za dôvodné, a preto ponechal zmenkový platobný rozkaz v celom rozsahu v platnosti.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 151 ods. 3 O.s.p. tak, že vzhľadom na zložitost' prípadu o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, a to písomne, v dvoch vyhotoveniach na Najvyšší súd SR cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie musí byť podpísané a datované, musí byť predložené s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, inak budú vyhotovené kópie odvolania a jeho príloh na trovy účastníka podávajúceho odvolanie. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.